

40. Forslag til lov om ændring af valgretsaldern til folketinget. (Af *Aksel Larsen*, *Morten Lange* og *Skræppenborg-Nielsen*). [A. sp. 763].

Skriftlig fremsættelse ¹⁶/₁₂ (F. sp. 1768). 1. beh. ²⁷/₁ (F. sp. 2189). Partiernes ordførere: Tastesen, Harald Nielsen, Poul Sørensen, Skytte, Aksel Larsen og Rimstad. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget m. fl. lovforslag.

Lovforslaget gik ud på en nedsættelse af valgretsaldern fra 21 år til 18 år.

I de vedføjede bemærkninger henleddes opmærksomheden på, at ændring af den til enhver tid gældende valgretsaldern kan ske ved lov, men et af folketinget vedtaget forslag til en sådan lov kan først stadfæstes af kongen, når bestemmelsen om ændring af valgretsaldern i overensstemmelse med grundlovens § 42, stk. 5, har været undergivet en folkeafstemning, der ikke har medført bestemmelsens bortfald.

Som begrundelse for lovforslaget anførte ordføreren for forslagsstillerne, *Aksel Larsen* (SF), ved fremsættelsen:

„Det var et betydeligt fremskridt, der skete, da valgretsaldern nedsattes til 21 år, og man kan vist sige, at den frygt for følgerne af en lavere valgretsaldern, der næredes i visse kredse, af valget den 22. september blev dokumenteret som ubegrundet. Det er imidlertid forslagsstillernes opfattelse, at valgretsaldern bør nedsattes yderligere. 21 års valgretsaldern betyder i gennemsnit 23 års valgretsaldern, da der ordinært er fire år mellem såvel folketings- som kommunevalg. Derfor foreslår vi, at valgretsaldern fastsættes til 18 år, hvilket efter samme beregningsmåde giver en gennemsnitsaldern på 20 år. Der bør ikke herske tvivl om, at Danmarks ungdom er moden og ansvarsbevidst nok til at øve indflydelse på samfundets anliggender, og den ungdom, som samfundet kræver skat af, og som man — så længe et militærvæsen opretholdes — anser for gammel nok til at lære krigstjeneste, bør ikke forholdes retten til at stemme ved offentlige valg.“

Lovforslaget behandledes i folketinget sammen med en række andre lovforslag, se ovenfor under ikke vedtagne lovforslag nr. 19.

Ved 1. behandling mindede *indenrigsministeren* om, at valgretsaldern i løbet af de sidste 12 år 2 gange var blevet nedsat, først i 1953 fra 25 til 23 år og derefter i 1961 til 21 år. Videre udtalte ministeren:

„Når det ærede medlem nu har rejst sagen, forstår jeg, at baggrunden herfor er den beslutning, der blev truffet i *Nordisk Råd* under